

ವರಾನ್ಸೆಫನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರೆಂದು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಗಂಡೊಂದು ಬರುವುದರಿಂದ ತಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೇಕಾಗಿರುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನವರು ಹೇಳಿದಳು. ‘ಆಗಂದು ಒಷ್ಟಿಗೆಯಾದ್ದೇ ಮದುವೆಯಾಗ್ಗೀಯ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಹುಂ’ ಶುಷ್ಠವಾಗಿ ಅವಳ ದನಿಯಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗಿದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲನ್ನಿಷಿಪರಿಗೆ ‘ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಗಿತಾಭ್ಯಾಸದ ಗತಿ?’ ಎಂದರು. ‘ಅದೇ ನನಗೆ ಬೆಂತೆಯಾಗಿದೆ ಅಪ್ಪಾನನ್ನು ಒಷ್ಟಿಸುವುದೇ ಕ್ಷಮಾಗಿದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ನೋಚೋಂದು ಹೇಳೆಣ್ಣೆ ಏನಿದೆಯೇ?’ ಎಂದು ಸುಮಧುನಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಸುಮಧುಗೆಲ್ಲಿ. ತನಗಿಧ್ಯಾಬ್ಜನೆ ಮಗ, ಕುಲೇಂದ್ರಾರಕ ಸಾರಂಗ್ ಅವನಮ್ಮನ ಹಾಗಿನವ. ಸಂಗಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ರಾಗತಾನ ಲಯ... ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೆ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕನ್ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಿಯಾಜೊನ ವೇಳೆ ತನ್ನ ಕೇಳಣಿಯ ಬಾಗಿಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವವ್ವು ಅರಿಸಿಕ. ಮುನ್ನಾರ್ಥೆವತ್ತು ದಿನಗಳೂ ಕ್ಷಮರಾ ತಗಲಾಕೆಹಿಂಡು ‘ವೇಲ್ ಲ್ಯಾಫ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾಡುಮೇಡು, ಗುಹೆಗಳ ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಿವ ಅಲೆವಾರಿ. ಹದಿನೆಡು ದಿನಕ್ಕೋಣ ತಿಂಗಳಿಗೋಣ ಒಮ್ಮೆ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ‘ಆ ಹಾಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಿಗಿತ ನಲ್ಲಿಗಳು ಅದೇನಷ್ಟು ಮೊಜ್ಜೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಹೀಗಾ?’ ಎನಿಸಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದು ರೇಖೆ ಅದರ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸು ಮುಂತ್ತೆ ರಡಾಗುತ್ತು ಬಂದರೂ... ಮದುವೆಯಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ... ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಚ್ಚೆನ ಸೈರ್ ಗೀರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರೋ ದೇವರೇ ಬಳ್ಳ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗನ್ನು ಮುವಡಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಬಿಗದ ಮುಖ. ಹೊಲಿದ ತುಟಿಗಳು, ಒಂಚೊರು ನಗೆಯ ಸಿಂಚನವೂ ಇಲ್ಲದ ಗಲ್ಲ. ಕೇನೆಗಳು, ಅಕ್ಕೆಯಿರದ ಉಡಾಫೆ ದಿರಿಸು. ಅದೆಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆಳುಮ್ಮೆ ಆ ಹಾಳು ಜೀನಿನ್ನು ಬೆಗೆಯುತ್ತಾನೋ... ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀತೆ ಒಡನಾಡುವ ಹಂಬಲದಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಥೀಟ್ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಿಂತಾಗಿಬ್ಬಣಿಸಿದು ಅವರ ಯಾವತ್ತೆ ಅನುಕೇರುತ್ತು. ನಂಬಿಕೆ. ಇಂತಹ ಮುಖೀದಿ ಮುಸವನೆಯಂತಹ ಧಾಂಡಿಗಿ ಗಂಡನ್ನು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಯಾಕಾದರೂ ಬಿಲೀಡಳು ಎನ್ನಿಗಿದರೂ... ಪಾಪ... ನೋಡಲು ತೇಗೆದುಹಾಕುವಂಥಿಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಣವಾಗೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ತಾಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮುಖಲ್ಕಣ ಗೌರವಣಿಗಳು ಬಂದಿರಬೇಕ ಎಂದುಹೊಂಡರು. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಯಾಕಾಗಿ ಹೋಗುವನೋ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾನೋ ಅವರಿಗೆ ಯಾವತ್ತು ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಲೆ ಕೆಡಿಕೊಂಡವರೂ ಅಲ್ಲ.

ಆ ಹುಡುಗಿ ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಹೋದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಅವನು ಬಂದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗಾಯಕವಾಡರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತತ್ವದ ಕುರಿತು, ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಕುರಿತು ಇಷ್ಟರವಾಯಿತು. ಪಾಪ ಪಾರ್ವತಿ ಇಡ್ಡಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಹೀಗಿರ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳಿ? ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೆಂಡದೆಹ್ನಿಂದು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಬಧಿಕೆಗೆ ತೋಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದುಹೊಂಡರು. ರಾತ್ರಿ ಸೋನಮ್ಮುಣಿಟ ಬಡಿ ಹೊರಟಿ ಮೇಲೆ ಎಂದೂ ಇರದ ಕ್ಷುಲತೆಯಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಹಕ್ಕಿರ ಕೂರಿಕೊಂಡು, ‘ಸಾರಂಗ್ ನಿನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ತುಸು ಕಾಲ ಮೌನವಾಗಿದ್ದವನು, ‘ಈಗ ದಾಂಡೆಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರುವೆ. ಹುಲೀಗಳ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಗಾಗಿ’ ಎಂದ. ‘ಅದು ಸರಿ ಮರಿ, ನಿನು ಮದ್ದೆ ಗಿಡ್ಡೆ ಆಗ್ನೇಯನೋ?’ ಎಂದರು. ‘ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಡ’ ಎಂದ. ‘ಯಾಕೆ? ಈಗ್ಗಾಕೆ ಬೇಡ ಹೇಳು? ನಿನಗೇನು ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟತ್ತೆದು ವರವಾ? ಈ ಕಾರ್ತಿಕಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ’ ಎಂದರು ಅನುನಯಿಸುತ್ತಾ.